

Formannen har ordet

Nok en sommer er begynt. Vi opplever allerede i mai temperaturer vi er vant til på fine julidager. Siste klimameldinger varsler om langt hurtigere nedsmelting av isen i arktiske farvann enn forventet...

Vi i Havseilerklubben besluttet på siste generalforsamling å støtte Knut Espen Solbergs ekspedisjon «The melting arctic» med 5000 kroner av klubbens fondsmidler.

Mange husker Knut Espens opplevelser fra nordvestpassasjen og livet med inuittene. Nå skal sivilingeniøren i marin teknikk gjennomføre et 2 års prosjekt på vest- og østkysten av Grønland. Hovedformålet for prosjektet er å skape engasjement rundt klimaforandringen som påvirker nordområdene. Prosjektet er støttet av senter for klimaforskning (cicros) hvor Solberg skal gjennomføre antropologiske studier om hvordan inuittene må tilpasse seg klimaforandringer. I tillegg skal han for Nansen Instituttet kartlegge hvordan smeltevannet innvirker på golfstrømmen. Knut Espens prosjekt er del av det internasjonale polaråret hvor også Riksantikvaren og Fram museet har engasjert

Solberg for å kartlegge hva som er igjen av spor fra våre tidlige polekspedisjoner.

Knut Espen vil sende oss eksklusive rapporter fra turen som vi vil publisere på våre hjemmesider og i Neptuns. Våre medlemmer med mailadresser har fått en utdypet beskrivelse av prosjektet samt oppfordring om å bidra med midler. Jeg oppfordrer alle til å støtte Knut Espens nye ekspedisjon.

Etter mange møter om samarbeidsform og innhold gjennom vinteren har vi omsider fått til en ny samarbeidsavtale med Soon Seilforening vedrørende Hollændersilassen. I den nye avtalen er ansvarsområder klarere definert og Soon Seilforening vil jobbe mer aktivt for å skape sosiale arrangementer på land. KNS vil få hovedansvaret for den regattatekniske gjennomføringen. Vi håper dette vil sikre et langsiktig perspektiv med Son som vertskap for Hollænderseilasen.

Et av årets store høydepunkter er IMS VM på Hankø. Havseilerklubben vil markere seg overfor samtlige deltakere i samarbeide med NORC. Mange av våre medlemmer vil også delta med egne eller i andres båter. Vi ønsker alle regattaseilere lykke til med årets sesong og ønsker samtlige medlemmer fin bør og trygg seilas gjennom sommeren!

Øivinn Brudevoll

John Håkon Andreassen fra Arendal og Nina Wego har vært på jordomseiling i åtte måneder med en 42 fots fransk seilbåt, kommer hjem for å nyte Arendals skjærgård i sommer og reiser videre senhøstes.

Reisebrev fra SY NIJO

Tekst og foto:

John Håkon Andreassen og Nina Wego

Tiden flyr — hver dag annerledes

Åtte måneders er gått. Livet begynner å finne sin form. Vi startet fra Arendal 10. august med gode venner ombord og vinkende, flagg og salutt ut Galtesund. Århundredes beste sommer og høst ble for oss en regnfull tur gjennom Skagerak, Kielerkanalen, vikingøya Helgoland og de hollandske kanaler. Bedre vær langs franskekysten, men stadig vind og strøm imot. Vi innså at vi hadde startet for sent. I Brest lå vi en uke og ventet på nordlig vind — og mannskap over Biscaya bukta som kan være skummel i oktober. Det ble en fantastisk overfart med en rødhåret franskmann fra brygga som var født til å seile og Eivind fra Kielsund som vi fant på Sorgenfris mannskapsbørs. Racer i pakking og hyggelig musikalsk mannskap ombord i 40 dager. Været var tøft over men vi klarte oss bra, mens andre av de vi ble kjent med underveis ble både sjøsyke og dehydrert. La Coruna tok oss imot med galisisk musikkfestival, La Tuna og fyrverkeri. Nedover kysten var det høst, men sol og flotte forrevne

kyster, varmt i vannet og stadig skiftende venner som mannskap.

Las Palmas og hektisk ARC-forberedelser

Rundt Kanariøyene hadde John Håkon og Nina noen uker for seg selv og nød Gomeras kyster, Tenerifes strender, red, gikk tur og seilte inn til Las Palmas for å ta imot nytt atlantehavsmannskap og gjøre båten klar for overfarten, en dyr og krevende forberedelse for å imøtekomme ARCs krav til sikkerhet. Finn, sønnen til John Håkon kom ombord sammen med pilgrim Eivind Luthen og Ann Coates.

Mye moro og mye jobbing hele uken før vi satte til havs med tusenvis av tilskuere - ned mot Kapp Verde øyene, fant passaten og seilte med gjennomsnittsfart på 7 - 8 knop bare på to forseil i 20 dager og netter uten store problemer. I Rodney Bay på St. Lucia var det full fest fra første rompunsj mottagelse med andre norske båter på brygga. Julaften ble feiret i hus og hage hos Mariann på Bequia. Vi hadde fått sangere Knut Jørgen og Nini om bord som dro i gang julesanger og drakk julegløgg i varmen med utsikt over frodige tropisk vegetasjon rett til bukta der båtene lå dregget opp som en flytende norsk koloni. Julenatten ble det full barbeque og fest på stranden med skattejakt og musikk. Avsluttet for oss med midnattmesse med sang med våre operastemte venner. For spridde seil nedover le siden av det grenadinske perleøyrike; herlig, klart vann, supre dykkerplasser. På Tobago Keys svømte vi med skilpaddene, fikk

grillede hummer på stranden, calypso steel band og sang til månen gikk ned. St. Vincent er en spennende og vakker øy, men også med mye kriminalitet. Før jul ble en jente lemlestet fordi hun sa nei. Kvinnene får barn tidlig og lite hjelp fra mennene eller myndighetene til å forsørge dem. De blir dårlig behandlet så vidt vi kan se. Vi er forsiktige med å gå utenfor allfarvei eller la båten ligge uten tilsyn. Ofte kommer det lokale karer opp til båtene og selger alt fra kokoshatter, halsbånd til fisk og grønnsaker. Mange av disse er rastafarier som er et facinerende folkeslag med Ras Tafari Haile Sellasie som en gud. De mener å ha gjenfunnet sin tapte identitet fra den afrikanske slavetiden — i Etiopia og tilber keiser Ras Tafari som Jesus og sakramentet for denne ikke-voldelige, kjærlighetsdyrkende tilbedelse er røyking av guancha. Den lokalt selvdyrkede marihuana. Herlig å danse, synge og diskutere med disse. Etter hvert kom Bjørn, John Håkons sønn nedover og Ninas barn.

Seile gjennom århundrer av utvikling

SY NIJO er i skrivende stund kommet til Les Saints, en liten fransk sjarmerende øygruppe syd for Guadelope. Vi trakk rundt på sykkel i 35 varmegrader opp på Fort Napoleon med utsikt til franske, idylliske og fargerike hus. Sentrum består av en gate langs kaia med moderne moteforetninger og restauranter hvor vi satt med tærne i vannet og spise grillet fisk som vi selv har pekt ut fra fiskebåtene på stranden. En

fransk ferieøy på linje med Rivieraen. Et velutviklet moderne samfunn.

Fire timers seilas videre sørover vokser øya Dominica, opp av havet. En utilgjengelig, fjelløy, mystisk og uinntakelig — uten strender, derfor heller ingen turister. Øya har en fantastisk regnskog og hit har de siste gjenlevende Caraibindianere flyktet. Historien forteller at Arawakindianerne var fredelige, mens Caraijene hadde en krigersk kultur og levde som kanibaler. De utryddet Arawakene, tok kvinnene til koner og fetet opp de unge mennene og spiste dem. Senere kom franske og britiske kolonister og utryddet dem for godt siden de egnet seg dårlig som slaver. Men her fant vi altså et reservat med ca 5000 caraibindianere, vi dro opp i dette vakre fjellandskapet, traff på et flott indianerfolk med sydhavslignende trekk. Det eneste problem den isolerte overlevelsesidyllen innebar var innavl. I fjellene badet vi i fossefall med utsikt til Atlanterhavets voldsomme bølgehav, en forreven kyst (som alle øyene i perleraden) hvor passaten står på og skaper det umulige møte med land. Vi dykket på revene og dro på street party med lokale band, spiste creolermat tilberedt på åpen ild utenfor hvert hus.

Trinidad, en vakker men truende dame

Seilturen sydover langs Grenadinene gikk strykende, med passaten i forutsigelige vindretninger og sjelden mer enn 20 knops vind.. Etter en flott seilas fra det vidunderlige,

enda uberørte Tobago, har vi passert inn gjennom Boca de Dragones, dragemunnens veldige gap og fant inn til en beskyttet bukt omgitt av regnskog, brøleaper og papegøyer som knatrer akkompagnert av et herlig vell av hummingbirds og rovfugl. Rokker og skater leker under båten. Fredagen er den store festdagen på alle øyene. De lokale gjør seg i stand til grill, bål og fest med flott musikk på stranden og vi skuer over til Venezuela i det fjerne.

Men Trinidad ga oss et støkk. Trinidad er vakker, mystisk med gammel bosetning vekslende mellom spansk, fransk og engelsk, men med et alvorlig tilpasningsproblem til den nye tidens økonomi og livstil. Her skjer et drap annenhver dag, voldtekter og ran regnes nærmest ikke. Til tross for at Trinidad er storleverandør av olje til USA rår det stor fattigdom nedover i samfunnet. Vi våger kun ligge i uthavn; Scotsmans Bay sammen med andre seilere fordi det finnes en coastguard base rett rundt pynten. I går kunne vi ikke dy oss, seilte over til Chacachacare-øyene nærmest Venezuela. Eneste lystfartøy ute, ikke et menneske verken på havet eller i buktene på øyene. Gutta med speedbåter fra Venezuela kommer raskt over, og vi har fått grei beskjed av de lokale selv:

“You stay overnight out there; they come and take your boat, man. — Nobody will miss you foreigner for a long time.” To ble slått ned rett

utenfor den bevoktede havnen vår i Chaguaramas og en ensom engelskmann i baren i går fortalte at hans kone var blitt voldtatt og drept da hun var ute på joggetur alene.

Snipp, snapp snute, halve eventyret ute

Piratvirksomheten rundt Venezuela og motstrøm om vi skulle tilbake gjør at vi har slått fra oss *Det karibiske hav* i første omgang og setter nå kursen mot Grenada og videre nordover hvor vi synes det er greit å ligge i ensomme bukter og strender, og til og med jogge eller ri innover i landet. Men også her lever man på eget ansvar, og det er viktig å holde seg inne med de lokale. Nå legger vi båten opp på den franske øya Martinique hvor vi klatret på den høyeste toppen over St. Pierre som hadde vulkanutbrudd for hundre år siden — alle 30.000 drept, fortsatt ruiner og triste minner. Men her har vi ridd på fine hester, dykket og sett gamle vrak og her vil vi legge opp båten. Så tilbringer vi den vidunderlige norske sommer hjemme og drar tilbake senhøstes etter hurricansesongen og fortsetter eventyret mot Panama, kanskje opp Mellom-Amerika og Cuba og til sist hjem via Azorene. Vi er veldig fornøyd, har opplevet mye – og er ikke helt de samme menneskene som da vi dro.

Med hilsen John Håkon og Nina

Klubbeffekter

Klubbeffekter kan du få ved å sende en e-post til Karianne Melleby (kariamel@online.no) eller ringe henne: 41 55 81 48. Karianne forteller deg mer om hvilke klubbeffekter hun for tiden har inne.

Kalender 2. halvår 2007:

Høstfesten 27. september
Hollænderen 1. september

Innmeldte medlemmer:

Wicky Rigmor Lunde, Hans H. Lange, Jarle Kristiansen, Svein Rye-Johnsen, Morten Lycke, Pål Sandbakken, Morten Bruenech

NB: du finner oss nå på: www.havseilerklubben.no

Neptuns ønsker alle medlemmer en riktig God Sommer!

Neptuns • Anne Nygren • Paulus Plass 5 • 0554 Oslo • anne@flyt.no/www.flyt.no

Stoff til bladet mottas med takk!